

(Ingeborg Hansen, Ernst Christiansen, Johannes Hansen, H. P. Johansen, Alfred Kristensen, P. Mortensen, Steincke, Bjerre, Elmquist [formand], Henry L. W. Jensen, Moesgaard, Esther Malling Pedersen, Lisbet Hindgaul, Malchau og Anna Westergaard [sekretær]. Betænkning (B. sp. 2323) afgivet $^{13}/_6$. (Ordfører: Elmquist). 2. beh. $^{14}/_6$ (L. sp. 1398). 3. beh. $^{14}/_6$ (L. sp. 1411). *Loven stadfæstet 18. juni 1951.* (Lovt. nr. 286).

Lovens formål er at fjerne en række hindringer, som den hidtil gældende lovgivning satte for straffede personers tilbagevenden til samfundet efter udstået straf. Disse hindringer bestod i regler om, at personer, der var straffet på visse nærmere angivne måder, eller som ikke kunne betegnes som „uberygtede“ eller siges at have ført „en retskaffen vandel“ eller lignende, var afskåret fra at udøve borgerlige rettigheder såsom næringsret, jagtret, ret til at føre motorkøretøj, ret til at sidde i et aktieselskabs bestyrelse, til at oppebære alders- eller invaliderente o. s. v. En lang række love har på forskellige livsområder opstillet *vandelskrav*, der overfor de domfældte virkede som en art *tillægsstraf*, en æresstraf, der for en årrække stemplede dem og hindrede dem i at finde en plads i samfundet på lige fod med andre.

Den seneste reform på dette område blev gennemført ved lov nr. 88 af 15. marts 1939. Det har imidlertid gennem flere år fra mange sider været erkendt, at denne reform ikke var tilstrækkelig. Da den permanente straffelovskommission blev nedsat i februar 1950, fik den som sin første opgave overdraget at overveje en lovændring på dette område, og det er kommissionens udkast, der ligger til grund for nærværende lov.

Lovens hovedbestemmelser findes i § 1, ifølge hvilken nedenanførte bestemmelser indføjes som ny § 78 i bekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939 af borgerlig straffelov:

„*Strafbart forhold medfører ikke tab af borgerlige rettigheder*, herunder ret til virksomhed i henhold til almindeligt næringsbrev eller sønæringsbevis.